

תת"ע 1254/06/20 - מדינת ישראל נגד ארקדי פיסח

בית משפט השלום לטעבורה בניצרת

תת"ע 1254-06-20 מדינת ישראל נ' פיסח ארקדי

בפני **כבוד השופט מNAL חלייל-דיאב**
המואשימה מדינת ישראל
נגד **ארקדי פיסח**
הנאשם

החלטה

1. לפניה בקשה לביטול כתוב אישום, בשל הטענה כי עובדות כתוב האישום אינן מהוות עבירה, בהתאם לסעיף 149(4) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק").
מעובדות כתוב האישום עולה כי בתאריך 27.05.20 בשעה 22:00 נהג הנאשם ברכבת תוצרת סיאט מ.ר. 54-601-36 (להלן: "הרכב") בזריז בכביש 7626, על אף שבתאריך 17.05.20 נפל מל閣ל או מלהזוק רישון נהיגה ע"י בית משפט לטעבורה בחיפה במסגרת תיק מספר 8179-05-20 ועל אף שדבר הפסילה הודיע לו באותו היום.
2. בתאריך 16.02.22 כפר הנאשם באמצעות ב"כ במינויו לו בכתב האישום והתיק נקבע לשםיעת הראיות בתיק.
3. בתאריך 02.06.22 הנאשם חזר מכפירתו והודה בעובדות כתוב האישום. ב"כ הנאשם ביקש לזכות את הנאשם מאחר ועובדות כתוב האישום אינן מגילות עבירה, שכן כתוב האישום שותק לעניין תוקפה של הפסילה. הנאשם מודה בעובדות כתוב האישום אך לא בהוראות החיקוק. ב"כ הנאשם הפנה לרע"פ 5978/04 בו התייחס בית המשפט העליון לעניין דיקוק בעובדות כתוב האישום שבהם מודים הנאים וلتת"ע 3066-10-21 שם זיכה בית המשפט לטעבורה נאשם שעובדות כתוב האישום לא מגילות עבירה.
4. ביום 31.07.22 הגישה ב"כ המואשימה תגובה לבקשתה וביקשה תיקון כתוב האישום. בתגובהה טענה כי לא ניתן להעלות טענה זו כאשר כתוב האישום מכיל את סעיף העבירה, פרטי הנאשם, מקום וזמן ביצוע העבירה, פרטי הרכב, תיאור העובדות, הוראות החוק, סמל הסעיף, פרטי השוטרים, גזר הדין לעניין הפסילה ועוד. גזר דין הינו ראייה על קיומה של הפסילה ודוחות השוטרים הינם ראיות אשר מבססות את העובדה שהנאשם נהג ברכבת ונחקר תחת זהירותה. ב"כ המואשימה טענה לאור הودאת הנאשם בכתב האישום תתייחס לחקירת הנאשם ע"י רס"ל אופק נורסקי ועד התביעה המופיע בכתב האישום אשר הודיע לנאשם על החשדות נגדו בתאריך 27.05.22 ופירט את

המעשה ונרשם "מודיעך כי הינך חשוד בנהיגה ברכב שמספר לוחית זהיהו שלו הינו 3650154 מסוג סיאט כאשר אתה תחת פסילה של בית משפט לעתבורה בחיפה מתאריך 17.05.20 למשך 15 ימים לפי מספר תיק 20-05-8179 זאת בנגד חוק" מדובר בנאים אשר ניתנה לו הזרמת התגונן, הוסבר לו מפורשות החשד כנגדו גם את תוקף הפסילה. הנאשם הודה שהוא ידע אוזות הפסילה, לך אחריות ואמר "כן אני יודע אבל כנראה התבבלתי בתאריך, חשבתי שכבר נגמר או שלא עדכנו את זה במערכת, אם אני אשם אני לוקח אחריות" (ציטוט מהחקירה). עוד מסר בהודעתו כי "הוא הסביר לי שהשלילה בוטלה, שבמוקם חדש השלילה היא ל- 15 יום ונשאר עוד 12 יום ממתי שדיברתי אותו, וшибטל את הנקודות וקיבلت קנס של 2,000 ₪ חמישה בתשלומים" (טעויות במקור).

לאור האמור טענה ב"כ המאשימה כי הטענות אינן רלוונטיות ואין מעילות גם בכתב האישום. במידה ובית המשפט סבור כי כתב האישום אינו מגלח עבירה או שקיים פגם או פסול בכתב האישום תבקש המאשימה לתקן את כתב האישום באופן שתתווסף תוקף הפסילה שהינו 15 יום לכתב האישום לפי סעיף 92 לחוק, שכן הדבר חשוב לצורך גילוי האמת, ועל ההליך, עשיית משפט צדק ושמירה על האינטרס הציבורי וביקשה להרשיע את הנאשם.

6. בתאריך 01.08.22 הגיע ב"כ הנאשם תגובה, בתגובהו טען כי המאשימה בחרה לצלט חלקים מחומר הראיות זאת מבלי שאוותן הראיות הוגשו לבית המשפט. ב"כ המאשימה איננה עדת תביעה בתיק ועל כן אינה יכולה לכתוב עדויות שלא נקלטו בחושפה, והודאת הנאשם מتابסת על עובדות כתב האישום בלבד ואני מתיחסת להוראות החוק והפנה להנחיית פרקליט המדינה מס' 3.1 - הינה וניסוח כתב אישום הקבוע כי הנאשם אינו מודה בהוראות החוק אלא בעבודות כתב האישום ועל כן קיימת דרישת לתאר את העבודות בהרחבה. כמו כן, בכתב האישום לא יבואו ראיות, כתב האישום יתיחס רק לעובדות המקיימות יסודות לעבירה ולא ראיות המבוססות אותן. הצביעו הנזכרים בתגובה המאשימה גרמו לזיhom ההליך המשפטי, תוך פגעה אונשה בזכות הנאשם להליך הוגן. לטענתו היזהום הינו מהותי ומטעם זה בלבד יש להורות על ביטול כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק. עוד טען כי תגובה המאשימה מחזקת את טענת ההגנה שכן ללא ראיות שצוטטו בבקשתה ולא תיקון כתב האישום לא ניתן להרשיע את המבקש בעבירה של נהיגה בזמן פסילה. בעבודות כתב האישום לא רשם למשך כמה זמן נפסל הנאשם, האם הפקיד או לא הפקיד את רישיונו ולא רשם כי הוא נהג בזמן פסילה. המילים נהיגה בזמן פסילה אין מופיעות בכתב האישום אלא רק הוראת החוק בכנגד להנחיית הפרקליט. באשר לבקשתה לתקן כתב האישום טען כי הבקשתה אינה מתיחסת עם ההליך הפלילי שכן הנאשם הודה במיחס לו והדבר יוביל לפגעה ביכולתו להtagונן כפי שנקבע בת"פ 35232-07-21. עוד הוסיף וטען כי הנאשם לא ביצע עבירה של נהיגה בזמן פסילה שכן לפי סעיף 1 לתגובה המאשימה מנין הפסילה החל בתאריך 17.05.22 והנאים נהג לפני התאריך הנ"ל.

7. ביום 27.09.22 הגישה המאשימה תגובה, מעion בתגובה עולה כי המאשימה מבקשת לתקן את סעיף 1 לתגובהה בคร שתאריך הפסילה החל מיום 20.05.20 ולא ביום 17.05.22 וטענה בתגובהה כי הצגה חלק מהראיות לבימ"ש בכדי להוכיח שניתנה לנאים זכות להtagונן ואף הוסבירה לו משמעות העבירה והזזהר.

8. בתאריך 07.11.22 הגיע ב"כ הנאשם תגובה, בתגובהו טען כי תגובה המאשימה נתענה שלא בהתאם לסדר הדין ובכנגד להוראות החוק וכי בעבודות כתב האישום לא רשם למשך כמה זמן נפסל הנאשם ואף לא רשם אם הנאשם הפקיד או לא את רישיון הנהיגה וכן לא רשם כי הנאשם נהג בזמן פסילה.

9. בעניינו, ביום 02.06.2022 חזר בו הנאשם מכפירתו, הודה בעובדות כתוב האישום והעלתה טענה מקדימה ולפיה בעובדות כתוב האישום אין מגילות עבירה. אכן מעיון בכתב האישום עולה כי משך זמן הפסילה אשר הוטלה לא ציין בעובדות כתוב האישום, יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדות בהן הודה הנאשם והוא נוהג ביום 20/5/2027 ברכבת הנ"ל כשהוא יודע שרישונו נposal על ידי בית משפט לטעורה בחיפה כעשרה ימים עברו למועד נהיגתו והוא מודה שהוא נוהג בזמן הפסילה.

אמנם בעובדות כתוב האישום לא ציין משך הפסילה שהוטלה על ידי בית המשפט. מכאן, הוגשה בקשה המאשימה לתקן כתב האישום. אין בידי לקבל את טענתה כי הנאשם כתוב האישום אינו מגלת עבירה נכון הودאותו של הנאשם בעובדות כפי שיפורט בהמשך.

10. הודהתו של הנאשם בעובדות כתוב האישום משמעותה כי הנאשם נוהג ברכבת הנ"ל ביום 27.05.2020 על אף שרישונו נposal בתאריך 17.05.2020 על ידי בית משפט השלום לטעורה בחיפה במסגרת תיק מס' 8179-05-20 ודבר הפסילה הודיע לו בתאריך 17.05.2020.

ה הנאשם הודה בעובדות כתוב האישום שמצוין בו מספר התקיק שהינו מקור הפסילה ועם ידיעתו של הנאשם אודות פסילת רישיון הנהיגה בציוד הודהתו בעבירה של נהיגה בפסילה, משמעותה כי הנאשם לא חולק על עניין הפסילה אשר הוטלה בתיק מס' 8179-05-20 לרבות העובדה כי הפסילה הייתה תקפה ביום ביצוע העבירה והוא ידע על הפסילה אחרת אין משמעות להודהתו של הנאשם בפני בית המשפט, אשר על כן המשמעות הינה הודהה גם אם לא נרשם בעובדות כתוב האישום אורך תקופת הפסילה, ומועדה.

11. בא כוח הנאשם הפנה בין היתר לתיק מס' 21-10-3066 מדינת ישראל נגד אנס חאסקה מבית משפט לטעורה מחוז מרכז באותה החלטה זיכה בית המשפט את הנאשם אשר הודה בעובדות כתוב האישום, אך העובדות באותו מקרה לא כללו את יסוד ידיעתו של הנאשם אודות הפסילה ولكن קבע בית המשפט כי העובדות אין מגילות עבירה.

במקרה שבפניו הודה הנאשם בעובדות כתוב האישום המיחסים לו ידיעה מפורטת אודות הפסילה שנייתה לו על ידי בית המשפט. בשונה מנסיבות התקיק המצווט לעיל, הוא הודה בנῃגה בזמן פסילה שנייתה בידיעתו במילוי שczownה בעובדות כתוב האישום ההפנייה למספר התקיק שבו הוטלה הפסילה והודהת הנאשם בעובדות כתוב האישום ובסייף העבירה של נהיגה בזמן פסילה אשר הופיע חלק מהעובדות בהן הודה הנאשם.

לאור האמור לעיל, אני דוחה את בקשה הנאשם שלפיה כתוב האישום אינו מגלת עבירה ומרשיעת את הנאשם בעבירות המיחסות לו בכתב האישום.

נקבע לטיעונים לעונש ליום 6.2.2023 שעה 11.00.

העתק מהחלהטי ישלח לצדים.

ניתנה היום, כ"ה כסלו תשפ"ג, 19 דצמבר 2022, בהעדר
הצדדים.